

BİR KOVA SOĞUK SU

1970'in güz başıydı. Derin Hatun uzakta kalan köylerine bakarken gözünde biriken yaşları tülbindinin ucuyla sildi. Ali, koluyla kendinden bir yaş büyük ablasını dürterek nenesini gösterdi: "Sana dememiş miydim nenem istemiyor göçmemizi diye. Bak işte nasıl ağlıyor."

"Ağlar tabii, geride dedem, emmim, anam, kardaşım, kendi bacısı... Daha birçok yakını kaldı."

Onlar böyle konuşurken, Derin Hatun yemek çıkımından peynirli sıkmaçlarla, şişedeki sütü çıkarıyordu. Sütü beyaz melamin bardaklara koyup Zehra ile Ali'ye uzattı. Birer tane de sıkmaç verdi. "Haydi, güzel güzel yiyin. Yolumuz uzun daha. Sonra camdan dışarıyı izleyen üç yaşındaki Harun'u kucağına aldı, sıkmaçtan bölerek yedirmeye başladı. Çocuklar acıkmıştı. Büyük bir iştahla yerken Derin Hatun şefkatle baktı. Gelini, Harun'u doğururken ölmüştü. O günden bu yana onlara daha büyük bir şefkatle bağlanmıştı. İki senedir durum-

ları iyice kötüleyince Hızır "Ana! İstanbul'a göçelim diyorum. Başka çare kalmadı. Orada asker arkadaşım Cenap vardı bilirsin. Bizden haber olunca evi tutacak. Gidince de bir iş bakacağım artık. Olmadı seyyarcılık yaparım."

Derin Hatun, oğlunu o kadar kararlı görünce karşı çıkmadı. Yalnız köyden ayrılacakları güne kadar kimseye belli etmeden çok ağlamıştı. Son gün yakınlarının mezarı başında onlara veda ederken, gözyaşlarıyla topraklarını sulamıştı sanki.

Uzun ve yorucu bir yolculuktan sonra Haydarpaşa'ya ulaştılar. Ali ile Zehra gardaki kalabalıktan ürkip, birbirlerinin ellerini sıkıca tuttular. Cenap onları karşılamaya gelmişti. Hızır'la sarılıp ayaküstü hoşbeşten sonra "Haydi yorgunsunuz bir an önce eve gidelim."

"Sağ ol Cenap gardaş! Sana da bir sürü zahmet verdik."

"Kırk yılın başı bir işin düşmüş,

zahmeti ne ola ki?"

Cenap'ın Fatih'te tuttuğu eve yaklaştıkça çocuklar iyice heyecanlanmıştı. Özellikle Haydarpaşa'dan arabalı vapurla Sirkeci'ye geçerken, denizden gözlerini alamadılar. Eve vardıklarında ise Cenap anahatarla kapıyı açacakken, içerden sesler duydular ve merakla zile bastılar. Kapıyı orta yaşlı bir adam açtı. Kapı aralığından görüldüğü kadarıyla yeni taşınmışlar, yerleşmeye çalışıyorlardı. Cenap "Burayı biz tutmuştuk." deyince evde oturanlar "Biz de yeni kiraladık. Bak işte bu da kontratımız ." diyerek ev sahibi ile imzaladıkları belgeyi gösterdiler. Ev sahibinin adı farklıydı. O zaman anladılar ki Cenap kandırılmıştı ve verdikleri depozitle bir aylık kira gitmişti. Eşyalar da gelmek üzereydi. Diğerleri kadar Cenap da çok üzülmüştü, ama yapılacak bir şey yoktu. Olan olmuştu.

Cenap, onları kendi evine götürdü. Oraya yakındı. Karısı iyi karşıladı, ama ne Hızır ne de Derin Hatun yük olmak istemiyorlardı.

O geceyi rahatsız bir şekilde geçirdiler. Hızır ev aramak için erkenden çıktı. Sokaklarda dolaşp, kiralık ev baka baka, Kadınlar Pazarına kadar geldi. Hiç boş ev yoktu. Yokuştan aşağı inmeye devam ederek Saraçhane'ye oradan da Vefa'dan geçerek Süleymaniye'ye vardı. Bir iki tane dışında hiç boş ev yoktu. Onlar da çok pahalıydı. Hızır karışıklı eski ahşap konakların olduğu bir sokağa girdi. Konaklar çok yüksekti ve bazıları neredeyse yıkılmak üzereydi. Biraz daha ilerledi. Nispeten dar bir sokağa girdi. Orada da büyükçe bir konak vardı. Hızır bakarak yürürken birden çok acıktığını hissetti. Köşede eski usul bir galeta fırını vardı. Girip tezgâh üzerinde büyük tepsilerde duran susamlı galeteler ile bir de çatal aldı. Çıkıp eski bir konağın basamaklarına oturdu. Galetanın birini ısırdı. Büyük bir neşe ve gürültü içinde oynayan çocukları izlerken bir taraftan sürekli "Bu gün bir ev bulmalıyım, bir gece daha Cenaplarda kalmak istemiyorum." diye kendi kendine söyleniyordu. O, böyle dalmışken, oturduğu binanın üst katındaki ahşap pencere hızla açıldı ve Hızır gayr-i ihtiyarı kalkıp yukarıya baktı. O anda bir kova su, başından aşağıya döküldü. Suyu döken yaşlı kadın bir taraftan da bağırıyordu:

"Size kaç defa söyledim! Burada oynayp gürültü yapmayın diye."

Çocuklar arsız arsız gülerken bir taraftan da yaşlı kadına "Sokağın tapusu sende mi teyze..." diye alay ediyorlardı. Hızır ise sokağın ortasında baştan aşağı ıslanmış bir şekilde durup kadına bakıyordu. Çocuklar bakıp gülerken yaşlı ka-

dın fark etti onu. Sinirini ondan almak istercesine "İkinci gölgesi gibi ne dikiliyon orda?"

Hızır şaşkınlığı geçince "Hiç! Ben kiralık ev bakıyorum da." "Kiralık ev mi? Git başka bir yere bak. Burada kiralık miralık yok."

Onların sesine, insanlar pencerelere çıkmış, Hızır'ın baştan aşağı ıslanmış hâline gülererek bakıyorlardı. Kendi aralarında "Zümrüt Teyze ıslatacak birini bulmuş gene."

"Sorma adama bak ne kadar zavallı duruyor."

Hızır, kadının yaşına hürmeten kötü bir şey demeden sadece "Kusura bakma teyze."

İnsanların alaylı bakışları arasında başı önde hızlı adımlarla uzaklaşırken, ardından yine bir ses duydu. "Yine başıma bir hal gelecek!" düşüncesiyle hızlı hızlı yürümeye devam etti. Ses susmuyordu. "Duur! Dursana bee! Yetiyeceğim diye nefes nefese kaldım." Çaresiz dönüp bakınca gelenin, biraz önce başından aşağı bir kova

suyu boca eden yaşlı kadın olduğunu gördü. Merakla yaklaşmasını bekledi. Kadın gerçekten de nefes nefese kalmıştı. Hızır kolundan tutarak yakındaki bir evin kaldırımına oturması için yardım etti. Kadın "Sen ev mi arıyon?" diye sertçe sordu.

"He teyze ."

"Benim alt kat boş, ama bazı şartlarım var: Her şeyden önce çocuk gürültüsü istemem. Evime iyi bakılmasını isterim. Bir de kiranın geciktirilmesinden hiç hoşlanmam."

Hızır kamyonunda bekleyen eşyalarını ve Cenaplarda hiç de rahat etmeyen anasını düşünerek "Teyze ne şartın varsa hepsini kabul ediyorum. Yalnız hemen bu akşam taşınabilir miyiz?" "Kırayı verirsen olur tabi." Hızır cebinden Zümrüt'ün dediği miktarı çıkarıp verdi. Sonra da omuzlarından tutup hafifçe sıkarak "Allah senden razı olsun teyze. Ben hemen gideyim de eşyalarla anamları getireyim." diyerek ayrıldı Zümrüt'ün yanından. Zümrüt ardından bakarken "Tuhaf, ama iyi birine benziyor. Bana da can yoldaşı olurlar." diye düşündü.

Hızır, Süleyma-niye'den Fatih'e varmak için koşarcasına yürümeye başladı. Arada iki kez yolunu kaybedip birilerine sordu, ama sonunda Cenaplara ulaştı. Annesi ev bulunduğunu duyunca çok sevindi. Biryandan hazırlanırken "Oğlum nasıl buldun evi hemen?" diye sorunca başından aşağı dökülen bir kova su aklına geldi ve gülümseyerek "Bir kova soğuk su sayesinde ana."